

مینه څه ده؟

د زړه خبرې:

لیکوال : م احمدی

کال : ۱۴۰۱ هـ ش

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سریزه: مینه داسې یو احساس دی چې په ټولنیز ژوند کې په بېلابېلو بڼو له بېلابېلو کسانو او څیزونو سره رامنځته کېږي، دا چې مینه زموږ د ژوند یوه برخه بلل کېږي او هېڅوک له دې امره استثناء نه دي نو ښه ده چې انسان د حقيقي مینې (له الله تعالی او رسول الله سره مینه) په لټه کې شي تر څو د نورو مجازي او باطلو مینو په دام کې ښکېل نه شي .

دا چې د حقيقي مینې لارویان هم په دنیا او هم په آخرت کې کامیاب دي او په دې لاره کې مزل ورته بې خطره وي ، نو په دې واړه پراگراف کې تر ډېره پر مجازي مینې په ځانگړې توگه د نن ورځې د مینې او مینتوب پر موضوع رڼا اچول کېږي.

سمه ده چې د ځوانانو ترمنځ مینه د مجازي مینې په نوم یادېږي خو دا باید ومانو چې د زړه له تله مینه کول که هرڅو مجازي هم وي بېل کیفیت او بېل تعریف ځان ته ځانگړی کوي .

د مینې په اړه د دې څو کرښو د لیکلو اصلي لامل پر دې درد د ډېرو ځوانانو د ښکېلتیا دی ، په دې مانا چې نن سبا ډېری ځوانان او نجونې د مینې په درد اخته دي نو ځکه مې وپتېيله چې په دې هکله یو څه ولیکم.

زه لیکوال نه يم او نه د لیکوالۍ پر اصولو پوهېږم خو داسې موضوعاتو زه له پخوانه دې ته هڅولم چې باید یو څه ولیکم که هر څو نیمگري او له ستونزو ډک وي.

لکه څنگه مې چې پورته ذکر کړل چې په لومړي ځل مې د یو څو کرښو د لیکلو هوډ کړی ، نو طبعي خبره دا چې دا وړه رساله به له ستونزو خالي نه وي ، بناء مخکې له مخکې د خپلې هرې تېروتنې بښنه غواړم او له تاسو نه هیله من يم چې د لیکوالۍ په برخه کې خپلې نېکې مشورې له ما څخه و نه سپموی .

مینه څه ده؟

مینه یو احساس دی چې د دوو کسانو ترمنځ پر بېلابېلو عواملو رامنځته کېږي. مینه کول څه نوې خبره نه ده ، مینه د انسان له پیدایښت راواخله تر نن ورځې پورې د انسانانو او نورو مخلوقاتو ترمنځ په دوامداره توګه جریان لري او تر ډېره بریده مینه کول د ژوند کول دلیل کېدای شي.

مینه څنګه پیدا کېږي؟

په مسلمانانو ټولنو کې مینه ترډېره د نر او ښځې ترمنځ پر لاندې لاملونو رامنځته کېږي:

- د نکاح کولو انگېزه (چې دا یې ترټولو ښه لاره ده)
- د شهوت پر بنسټ رامنځته شوې علاقه.
- ناهیلی او یواځې توب.
- له ظاهري ښې څخه اغېزمن کېدل.
- له باطني احساساتو اغېزمن کېدل او داسې نور.

د مینې پړاوونه:

مینه کول بېلابېل پړاوونه او دورې لري چې د هرې دورې په تېرېدو انسان له ځان سره وړي او بدلوي یې.

په لومړي سر کې انسان له یو داسې چاسره مخ کېږي چې په لومړي ځل یا هم په بېله بڼه یې ویني.

له یو یا دوه وارې لیدلو څخه وروسته شخص هڅه کوي چې د مقابل لوري سره د اړیکې نیولو سبب ته لاسرسی پیدا کړي ، وروسته له دې چې له مطلوب شخص سره یې د اړیکو نیولو لاره ومینده ، د وخت په تېرېدو او د اړیکو پر دوامداره ساتلو د لومړي شخص په ژوند کې ډېر بدلون راکوي او عادي شخص څخه په مینه کې ډوب مین جوړ شي.

دا نو د مینې هغه پړاو دی چې مین غواړي چې څلورویشت ساعته خپله مینه د خپل د سترګو پر وړاندې ولري.

د وخت په تېرېدو مین هڅه کوي تر څو خپله مینه خامخا په اونۍ کې یو یا دوه ځله وویني ، یادې موخې ته د نه رسېدو په صورت کې مین هرې شونې لارې نه د خپلې مینې د لیدلو لپاره (که څه هم د ژوند د له لاسه ورکولو وېره وي)

ګټه اخلي.

په دوهم پړاو کې مینه تر ډېره حده پخوالي ته رسېږي او دواړه خواوې د یو بل لیدو ته لېوال وي .

دا پړاو دومره مخ ته ځي چې مين خپلې د ژوند چارې په عادي ډول سرته نشي رسولای او ټول سوچ يې خپلې مينې ته د رسېدو لپاره بوخت کړی وي.

د وخت په تېرېدو او د خپلې مينې د ليدو د ټولو لارو پر بندېدو مين هڅه کوي چې خپلې موخې ته د رسېدو لپاره له اصولي لارې څخه گټه واخلي خو د ټولنو د مختلفو رواجونو په وجه نشي کولای چې له دې لارې گټه واخلي.

د مينې دريم او وروستی پړاو ترټولو ستونزمن دی ، ځکه مجازي مينه که چېرته له زړه وشي نو د حقيقي مينې رنگ اخلي ، هغه مينه چې له زړه څخه راووځي نو هېڅکله سرته نه رسېږي د انسانيت په تاريخ کې چېرته داسې نه دي شوي چې دوه کسان دې له زړه نه يو بل سره مينه وکړي او يو بل ته دې ورسېږي. نو کله چې مين په مينه کې ناکام شي دغه د ناکامۍ پېښه دده په ژوند دومره اغېز وکړي چې له عادي ژوند نه يې اوباسي. په داسې حالت کې اکثره ځوانان بيا نشو ته مخه کړي، يا ځان وژنه کوي او ياهم له وطن څخه پردی شي.

په مينه کې له ناکامۍ څخه وروسته ترټولو عادي اغېز يې دا دی چې مين به خپله مينه تر مرگه هم هېره نه کړي که هر څومره ډېر ودونه وکړي ، ډېر اولادونه ولري او يا که هرڅومره بدلون يې په ژوند کې راشي.

په مينه کې له ماتې وروسته:

کله چې د ميتتوب دوره ختمه شي او دواړه خواوې ودونه وکړي ، مين / مينه به په ظاهري بڼه بالکل روغه / روغ وي خو دننه په گوگل کې به يې نه مړ کېدونکی اور بل وي. دا داسې حالت دی چې د بيان لپاره يې الفاظ نه شم پيدا کولی ، د ميتتوب دوره څومره هم چې غزېږي هومره ترې ژوند اغېزمن کېږي او په مينه کې د مات شخص ذهن تل د ميتتوب له يادونو ډک وي. مين چېرې هم چې اوسي او يا ځي نو د خپلې معشوقې يادونه به يې ورسره وي تل به يې په زړه اور بل وي او په شپو شپو به خپلې مينې پسې ځورېږي.

په پای ويلی شو چې مينه د پرمختگ او آرام ژوند کولو پر وړاندې ستر خنډ جوړېدای شي او پرته له الله او رسول الله نه نورې ټولې مينې (البته باطلې) د الله تعالی له لوري عذاب بلل کېږي او ښه داده چې په مينه کولو کې هغه اصول په پام کې ونيول شي کوم چې د الله جل جلاله رسول صلی الله عليه وسلم راته ښودلي او په دې اصولو خپل ژوند پرمخ يوسو.

و من الله توفيق

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**